

מגדר | כתב עת למגדר ופמיניזם | גיליון 1 | רשימות ועוד

* | אור לנדאו

איך לקרוא את הטקסט הבא?
האם זה שיר, מניפסט, פרזזה או טקסט שבור?
האם הוא נכתב בידי גבר? אישה? ובכלל, מיהי/מיהו אור לנדאו? האם הוא/היא "אור לנדאו", כלומר, שם עט (בזכר), דמות בדויה (בנקבה), או משהו אחר...
למי הוא ממוען: לגבר, לאישה? את מי הוא מתאר: גבר ואישה? שני גברים? שתי נשים?

"עברית קשה שפה", שפה ממגדרת וממוגדרת. אבל בטקסט הזה היא מעוקרת מכל סימני המגדר שלה, ונותרת נייטרלית, באופן המאפשר לכל קורא/ת לקרוא את הזהות או ההעדפה המגדרית שלה/שלו, ועם זאת לתהות עליהם. היא נכנעת ל"אור לנדאו", מסירה מפניו/ה את כובע הזכר/נקבה והופכת להיות חסרת מגדר, אבל לא חסרת גוף: גוף ראשון עבר, גוף שיש לו איברים ושפה ולשון.

*

מאת אור לנדאו

0. לפני היות האל"ף, לפני הכל: סיפורו של אנדי ג. נוסבאום

(לא אנדריאה ולא ממש אנדרו, פשוט אנדי, אם תרצו אנדרו גי'נוסבאום)

ומכאן מתחיל המסע אל תוך האל"ף...
א. בעיות של שפה

בגלל השיגעון הזה, השפה הזו שתמיד מצביעה בלי להתבייש, שתמיד מגלה הכל, רציתי לחזור אחורה. לחזור אחורה בזמן. לפני שהכל ברור ומובן. שלא יגידו לי יחליטו לי: היא או he? זה היה הפתרון היחיד: לחזור אחורה בזמן. לחזור לגוף הראשוני. לחזור אחורה לגוף הראשון. לגוף ראשון עבר. חזרתי.

ואז ידעתי, מאותו רגע ברור:

יותר אין מי או who או he או הוא או היא. יש אני. Me?

ב. שלב המראה

ראו אותי, איתי: תעברו איתי, עם המבט, עם העין – <--

מלמעלה למטה, ובעצם מימין לשמאל:

במראה, אני הבטתי במראה. העין הסתכלה על I.

-->

מה שנכון And from left to

עלי *At the mirror, eye gazed at the mirror. The I looked*

I am And he?

ג. סיפור ה-I

עין: הסתכלתי, ראיתי. ידעתי ולא פטרתי מעונש: כן, eye כן!
סוף סוף הייתי: eye.

"Eye M Andy"

ד. א' וה' הם רק חלקים מתוך אהבה (באמצע יש ה' וב').
 הכרתי את ה' בבית קפה. הכרתי? טוב לא בדיוק, הסתכלתי על התנועות של ה'. דבר ראשון הסתכלתי על ה... אחר כך עיניי. ואיזה עיניי. אלוהים. "בכתיבה תמיד יותר אישה מגבר!" ובדיבור? שאלתי מתוך המקלחת ושאריות של לילה סוער יורדות לביוב. לא שמעתי תשובה. אני לעולם לא אדע כנראה. אף פעם. אבל לפחות הקול שלי חזר אלי. הלשון שלי ורק שלי. מעולם לא ביקשתי יותר.

And he? Andy? שצרחתי:

מעולם לא השתנתי במקלחת. באותו רגע רציתי. להידמות כל כך רציתי. להשתין ולרחם על עצמי. לרחם על עצמי אחרת. ואז זה בא, עם רוח ששרקה בחוץ: רציתי להשתנות באותו רגע. להיות משהו אחר. לחוות אחרת. אולי ה' אולי א' בשפה אחרת. לדעת אבל איך זה שמים מטפטפים על, לאורך, תחת, לרוחב הגוף אבל אחרת. שיש להם, למים כמו מים במים, סודות חדשים. גיאוגרפיה חדשה. מפה שונה עם שמות חדשים בשפה לא מוכרת. שפת האלימות על מפה אילמת. אולי אפילו בלי שמות. רק אחרת. לזרום ולזרום ו

על השולחן הקטן הקפה שלי מתקרר. ה' כבר במכנסיים ואני עוד... יום חדש מפציע. לי יש שאלות אבל שפה שלא מתאימה. לא לשאול ולא לענות. זמן פציעות.

מהקפה קפצנו לרקוד. זה אחרי ששלחתי לה' פתק עם חיוך והצעה. העיניי היו מופתעות. לא חשבתי שאתגבר על ב' כל כך מהר. ב' תמיד שם בשבילי גם אם לא שלי, לא? לעד הב' שלי, הבית שלי. לא חשבתי על זה באותו רגע, רק רציתי עוד ועוד ועוד מהר. מבט משתק. שלא לומר מאבן. אבל אז הרמתי את הכוס, ופגעתי לעצמי בשיניי. הפה שלי התמלא דם וזכוכיות. בכל קיץ השפתיים שלי מתבקעות. ועכשיו חורף, ואיך מדברים אהבה חדשה בפה מלא שבורית זכוכה ולשון מפוצלת? לא נולדתי ככה. תמיד הייתי: **Andy!**

ה. eye ורק I (נרקסיסמוגרף)

בגיל 16 הכרתי על החוף את ב'. בלי ניסיון. בלי כלים. בלי שפה. פעם ראשונה ראיתי עירום מצמרר. פעם ראשונה. כמו שחתול שותה חלב ונרדם. כמו שחתול: שני ירחים ופרח בקצה גבעול. ובאלוהים שרציתי לצעוק מכאבים אני אני אני. אבל יצא לי **III** נרקסיסטי. **Searching with my good I closed**. העין הפתוחה חכתה תמיד לה'. והודתי לה' כי כל כך טוב לי בלי תשובות.

רעדתי מבפנים כמו מחט של פטיפון בסוף התקליט. שריטה שעושה חם בלב. סיסמוגרפומניה.

ד. למה אני נגד שירה

חולדות תמיד פרעו את החלומות הכי יפים שלי. נזכרתי להנות כדי לא לקלקל לב' בפעם האחרונה שהיינו ביחד. אנחנו כבר לא "אנחנו", לא oui oui oui, כמו שיללנו לילה לילה, הרבה יותר "לא" מ- we. אבל לא היה לי לב. מעולם לא היה אצלי גבול בין סיפור לשיר. באמצע מעבירים לשון כמו על מעטפה. ומדביקים. זה כמו רעל עכברים. אבל תופס את המילים בפנים, שלא תברחנה כמו חולדות מסוממות.

ה. שפתו של האחר / שפתיה של האחת

אין שפה אחרת. השפה מפציעה מבין השתיקות שבין המילים. שתיקה מבין השפתיים. הרבה שפתיים ולא שפה אחת. אם היתה לי שפה לא היה לי איך לדבר, לא היה עם מי. השפתיים של כולם. השפה שלנו. אנחנו שתקנו אהבה.

ו. איך קוראים לאהבה שלי?

ז. אני הייתי שניהם

בשניה אחת ידעתי: אחד ועוד אחד הם שתיים. אחת ועוד אחת הן שניים. $I+I =$ זוג עיניים. ואם לא התפצלנו לכאבים היינו חתולים עד הבוקר. אני אהבתי גם בהווה. אבל אז הייתי X. היום אני.

ח. חיתו יער

אהבה עד שנגמר. ומעבר

ט. אחרי כל חטא בא

בוקר.

י. לכתוב אחרת זה כמו לומר

שתיקה. יותר לא אפגש עם ה'. גם בעתיד יש חופש. גם שם. רק ההווה הוא כלא בצבעים ברורים וחדים - פצע של זהות. קול חצוצרות האמת. האמת. כל האמת בחוץ.